

CRISTINA ROYO TRALLERO, UN ESPERIT AVENTURER

La Cristina Royo Trallero va néixer a Barcelona una calorosa tarda de solstici estiuenc cap a finals dels anys 60. Era una tarda d'aquelles que no es podia aguantar sense protegir-se del sol, que queia d'una manera tan abrusadora, que en alguns moments, la llum es tornava tan enlluernadora que havies de tancar els ulls si no volies fer-te'ls malbé.

No se sap si el fet d'haver nascut en aquest dia tan singular va influir en el caràcter de la Cristina que, des de ben petita, va sorprendre la família per la seva desmesurada curiositat i el seu caràcter inquiet.

Nascuda en una família amb vocació artística, el seu pare, en Josep Royo, va ser un reconegut dibuixant de còmics; a finals dels anys 80 va acabar cum laudem els seus estudis de càmera-reportera a Mèxic DF i des de llavors no va parar de viatjar darrere la seva càmera per tot el globus terraqüi: Qatar, EUA, Japó, tota Europa..., són per a la Cristina com el seu barri barcelonès del Guinardó on va créixer aquest esperit aventurer.

La Cristina gaudeix molt practicant esports d'acció, com ara muntanyisme, submarinisme, natació, esquí, ciclisme, patinatge..., anant a veure concerts de música en viu, i es relaxa al sofà de casa seva llegint novel·les de la Susana Tamaro, així com biografies dels més diversos personatges, històries de tot tipus, novel·les d'intriga i suspens o llibres de caràcter filosòfic. Quan és sola a casa li agrada molt posar-se vídeos musicals a la televisió i fer del seu menjador la seva pròpia pista de ball.

Tot i això, el seu somni és aconseguir una petita casa amb llar de foc i un petit jardí en un lloc tranquil a la platja o a la muntanya.

Però... quant temps aguantarà la Cristina sense agafar la seva millor càmera i pujar al primer avió i sortir disparada a fotografiar qualsevol esdeveniment que estigui passant al més recòndit lloc del món?

Una de les coses que més li agrada a la Cristina és abraçar descalça el tronc d'un arbre i sentir la seva energia.

I un dels records més agradables que té, és aquella vegada que es va banyar sola al mar amb cinc dofins que es deixaven tocar i jugaven amb ella. Aquest record, junt amb el dels naixements dels seus fills són els que l'acompanyaran sempre allà on vagi.